

Wouter Stapel

Als je er op gaat letten hoor je om de haverklap het woord 'passie' vallen. Te pas en te onpas. Ik let erop omdat ik met 'Passie@Water' een bijdrage probeer te leveren aan het engagement in onze sector en aan de vertaling van dat engagement naar actie en resultaat.

Passie

'Passie' is een modewoord geworden. Dat mag je wat mij betreft ook vervangen door bijvoorbeeld engagement, werkplezier, doen wat je belangrijk vindt of 'drive'. Ik zie rondom Riolering en Stedelijk Water veel professionals met zo'n drive - met hart voor hun vak. Dat is een niet te onderschatten factor bij het voor elkaar krijgen wat elke dag nodig is voor droge voeten, volksgezondheid en het milieu. Dat die drive van binnenuit komt, is extra belangrijk omdat veel van wat we doen gaat over wat er onder de grond zit. Een daar krijg je niet vanzelf waardering voor.

De mens als asset

Bij 'assetmanagement' gaat het al gauw over hoe we omgaan met onze kapitaalgoederen. Is het beheer en onderhoud optimaal? Inspecteren we op een slimme manier? Vervangen we niet te vroeg en niet te laat en trekken we daarbij effectief op met partners in de openbare ruimte en de ondergrond? De asset 'mens' is minstens zo belangrijk. Die mens maakt dagelijks keuzes met consequenties voor welzijn, milieu en maatschappelijke kosten. Gebrek aan kennis, ervaring of wil om het goed te doen, leidt al snel tot kosten die niet met een strakke methodiek zijn terug te verdienen. Alle reden dus om deze asset de aandacht te geven die die verdient. In een sector met schaarse kennis en vakmanschap is die aandacht extra belangrijk. Je vervangt hem of haar immers niet zo maar.

De Passie-vraag

Die aandacht begint bij de vraag wat de ander drijft: Waar word je enthousiast van? Wat wil je voor elkaar krijgen?

Waar wil je later op terug kunnen kijken? Ook al lijken het open deuren - door hier af en toe met elkaar over in gesprek te gaan, kan je beter richting geven aan je werk en je ontwikkeling. Zo zorg je ervoor dat je(ook) doet wat je belangrijk vindt - minder wordt meegezogen in de dagelijkse routine en minder wordt gestuurd door wat anderen belangrijk vinden. Zo werkt dat althans bij mij.

Van Passie naar actie

Makkelijker gezegd dan gedaan. Wie heeft er geen voorbeelden van 'Als ik tijd heb, dan ga ik ... maar het is er nog niet van gekomen'? Stil staan bij wat je drijft, betekent daarom voor mij ook: wat zijn haalbare eerste stappen om te zetten? Zijn die groot genoeg om vooruit te komen en niet té groot om te lukken? En minstens zo belangrijk: hoe organiseer ik dat ik die stappen ook daadwerkelijk zet? Dat ik over een half jaar niet nog steeds denk: '... maar het is er nog steeds niet van gekomen'?

Twee kanten

Als we in het werk en bij samenwerking aandacht geven aan 'passie', snijdt het mes aan twee kanten. Als individuen varen we er wel bij. Betrokkenheid vergroot het werkplezier. De energie die daarbij vrij komt draagt bij aan de doelen van onze gemeente, waterschap, adviesbureau - van de maatschappij. Zo is het 'softe' begrip 'passie' essentieel om met elkaar 'harde' resultaten te bereiken. Door niet alleen vrijblijvend over interesse en engagement te praten, maar ook de stap te zetten naar concrete acties waarvan de uitvoering is geborgd. Daar draag ik graag aan bij!